

□ ક મણસ અસમ્યક્ થાની સાથેતેની કલ□ પના જેના મટે લૈંગકિ આવેગો □ ક વચિય છે, તેસમજના મુખ□ય પ□ થવાહોને ધ્વીયાનમં લેત નથી. તેછત □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે લૈંગકિ આવેગો ણુ મ્હત વના છે. આ વધિય ખડત્ત શયીથવાળા વ□ચક□ ત્વી કથ્ત વકિલાંગ લોકો મટે કેમ મ્હત વનો છે ? □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે લૈંગકિ આવેગોના આકથ્ત ષણની શું જૂથ છે, □ ક ખડત્ત શયીથવાળા મણસ કથ્ત તે શું જુદુ છે ? આ પ□ થ્શ□ નોના જવાબે જૂથી છે અને જ□ચાથે તેમ્નો છે ત□ચાથે વાસ□ ત્ત્તકિતમં □ કદમ સથ્થા હોય છે. □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ તમટે આકથ્ત ષણનો મુદ્દો મ્હત વનો નથી પણ તેમાથી મ્ળતે અનુભ્વ હોય શકે છે. વકિલાંગત ધ્વવત લોકો ખડત્ત શયીથ ધ્વવત લોકો કથ્ત જુદી જાત્મા નથી. તેમાથી દુઃ આ લોકોનો સુમ્દાય □ ક જુદી જાત્મા અનેથી સંસ□ કૃત ધ્વવે છે અને તે□ સામજીક અપેક□ ષાથી ભેલા છે.

તે□ સામન□ય વ□ચક□ ત્ત્તકથ્ત ણુ જુદા છે અને ણુ ઉલ□ લેખનીય છે. □ મંથી કેટલાકની વાતેનો પાયો તેની સાથી વાતઉપર છે કે તે□ મં શાયથીક ત્ત્ત્તવત્તો આધર નથી પણ □ ક મનવીની ભવના□ □ ક બેજા મટે અથ્મા મનવીની લાગણી પણ વાસ□ ત્ત્તમં જ□ જાન જે અંદર છે અને કામ્વાસનાની ઇચ્છા છે. સામન□યમં વકિલાંગત, સમજની દૃષ□ ટી□ સ□ વાભવકિ થીતેનકાયત્ત મ્હના ધૂપમં જોવાય છે.

તેછત નકાયત્ત મ્હ અથ્મા હકાયત્ત મ્હ નથી, તેફક□ તથે, તે□ ક સ□ થતી છે જેમં □ ક વ□ચક□ ત્તિ છે અને તેબેજી લગિ કથ્ત અથ્મા જાતેય દથ્ત જા કથ્ત જુદી નથી. પણ આ દુનયામં થ્દેવુ ણુ અઘૂ છે જે □ ક વકિલાંગ વ□ચક□ ત્તિ ધ્વીયાનમં ન થખત ણ્નાવ□યુ છે. □ કોઇ આશ□ ચ્ત્તય નથી કે વકિલાંગોને ઘણીવાર સંક□ ષેપમં "દુનયા મટે તેપાગલ છે." આ ભવના□ ની □ છામં □ છી પ□ થ્તકિ□ થીયા છે, જે દુનયા ત્ત્ત છે જે ત્ને □ ક વચિત્તિ ં અથ્મા જુદો સમ્મે છે અને □ કલો અને દોષી ંથવે છે. આ અપંગત □ ક મણસમં નથી જે ગુસ□ સો અને હતશાની ભવના□ લાવે છે, પણ તે છત વાતવથ્થા અને આસપાસની સ□ થતી જે લાગણીને ઉપર લાવે છે.

"હું ફક□ તઅડધે પૂથ્થ/સ□ ત્તી થી છુ અને હવે હું અપંગ છુ." આ □ ક અપંગ મટે આજે દુનયામં આદેશ ચ્તિ થંકન છે. મધ્વીચમ, ટીવી અને દસ□ તવેજોને ઘણીવાર આવી જાત્મા વચિથેને વગોળ□યા છે. □ ક અપંગ વ□ચક□ ત્તિ જે લૈંગકિ પ□ થ્વૃતિમં ભગ લ□યે છે તેખ્હાઠ લાવ□યા નથી પણ તેમ્નો વચિય પણ આવ□યો નથી. સારુ કહી□ તે ઘણીવાર આપણે મનીચે છી□ કે લૈંગકિ સંપંધયખવાની ઇચ્છા □ કદમ મ્થી જાય છે અને તેની છબી □ ક વચિય કથ્વામં "જાડો" અથ્મા "બેમથ" થ્દે છે. ઘણા ંધ કાથ્તચકથ્ત ત□ અને લેખકો અપંગોની સહાનુભૂતિ અને તેના અભિપ્તિ થય જે ખ્લલાઇ ગયા છે. તેછત ત્તિયાં હજી સુધી ઘણા લોકો જે પક□ ષપાતે છે અને તે□ વાકેફ થ્દેવુ જોઇ□ અને થ્દ વથ્ત્ત કાટી નાખવુ જોઇ□. આપણી દુનયા લોકોથી ખ્નેલી છે. ગમેત્ત કથીને વકિલાંગી□ લોકોને "સ□ વસ□ થ્ત"ની દૃષ□ ટીથી જોત નથી, દુનયાની "સાધથ્થા" ગુલાબી છબી મટે. આપણે તેમ્ને ખ્લલાવા મટે પ□ થ્વૃત્તિ ન કેમ કથ્ત નથી અને દુનયા જે ગુલાબી છે તેખ્ધ મટે છે.

□□□□ □□□□ □□□ □□□ □□ ? □□ □□□□ □□□□ □□□ □□ ?

લૈંગકિતને સંપંધિતજુદાજુદા લૈંગકિતના પ□ થ્કાયે કદાર મ્શ□ કેલી અનુભ્વશે. તેની લૈંગકિ પ□ થ્વૃતિ બેજાની સથ્થામ્ણીમં વધે છે. આ વધિયની ચ્ત્તયમં ંમ્દુદા ઉપર આવ□યા છે. પ□ થ્વૃત્તિ અને શાયથીક આવડત વકિલાંગતની પ□ થ્વૃત્તિ □ ક મણસની વકિલાંગતને ઉલ□ લેખે છે, જેમં ગતશીલતનો ઘટાડો, દૃષ□ ટીને નુકશાન અને સાંભળવામં ત્ત્તલીફોનો સમવેશ છે. કસિ□ સા□ ને આગળ મ્શ□ કેલ ણ્નાવવા, આ શથ્તેની સાથેતેના વથ્ત ગમં થ્હીને વ□ચક□ તગિત□ ંખ અને શાયથીક કામ્ગીથી ખ્જાવે છે. વકિલાંગતનો બેજો ભગ □ છે કે □ કની શાયથીક આવડતકેટલાક લૈંગકિ વથ્ત ત્ત્તુકમં ગુથઈ જાય છે. □ કની વકિલાંગતની પ□ થ્વૃત્તિઉપર આધરતિત્તિયા ઘણી ખ્ધી વશિળ વ□ચક□ તગિતઆવડતશાયથીક થીતચથે ત્ત્ત્ત લઈ જાય છે. દા.ત ઘણી વાર મનવામં આવે છે કે પૈડાવાળી ખુશી વાપથ્ત લોકો અસહાય હોય છે. કોઇ સુમ્દાય મટે આ કદાર સારુ હોય આ સમ્ય દથ્ત્તયાન, ત્તિયાં ઘણા ંધ પૈડાવાળી ખુશીના વાપથ્થાથ છે, જે□ અસહાય નથી. વશિષિ□ ં વકિલાંગત□ ને અસહ કથે છે તેમા ભગો ઉપર વાતકથ્વી જે તેમ્ને ખાત્તી થી આપે છે કે મ્નદૃષ□ ંનિ મેટાપણ, કદાર કમુક્તને પુથી થીતેસમ્જવા દેખાશે.

જોવાની અને સાંભળવાની ન□ચુનતવાળા લોકો કદાર બેજા સાથેવાતે કથ્વા મ્શ□ કેલી અનુભ્વશે, ં જણાની પહેલી મ્લાકાતવખતે□ ભગ જે અસહ કથે છે, તેમા વધયમં લૈંગકિતની ઇચ્છા અને જૂથીયાત્તી જાણકાથી પ□ થ્સાથીતકથ્વી. □ ઘણીવાર મની લેવાય છે કે આંખોનો સંપથ્ત □ ક સાધથ્થા થીતપહેલુ પગથીયુ છે. □ ક કાથ્તચક□ ષમ વજિતેય વ□ચક□ ત્તિ મ્લાકાત્તલૈંગકિ સંપંધ્તો સાથી - આંધળો અને કોઇક જોવાની ખામીવાળા વ□ચક□ તમટે આ વકિલ□ પ ઉપલખ્ત ધનથી. તે આ લોકો મટે પહેલી મ્હત્તેડ તે□ કેવી થીતથે છે ? સંચથ્થા બેજા સાધ્ત્તો જેવા કે મૈખકિ સંકેત ભષણ અને બેજી વ□ચક□ ત્તિ હાથ્તે અને કાંડાને સ□ પથ્ત શ કથ્વો. ત્તિયાર પછી લૈંગકિ પ□ થ્વૃત્તિનો આંધ્ કદાર મ્શ□ કેલ થ્થો, જ□યા સુધી મૈખકિ સંચર કથ્વાનુ સ□ ત્તે તેમ્ને સ□ થપતિન કથ્તયુ હોય. તેમ્ની જ થીતલોકો જે ખ્હેથ છે અથ્મા સાંભળવામં નખ્ણા હોય, તેમ્ને કદાર શ્થ્થાત્તમં સંચર કથ્વામં મ્શ□ કેલી□ આવશે. મેટા ભગના વ□ચક□ ત્તિ સંકેત્તી ભષા વાપથે છે, ફક□ ત□ ક સંચર કથ્વાનુ સાધ્ત્ત છે. કેટલાક લોકો સાંભળવાની ખામી□ સાથેહોઠથી વાચ્વામં પૂથેપૂથ નપિણ હોય છે.

તેજી છત આનો અર્થ થઈ કે મણસ જેની સાથેવાતકર છે તેણે આખા સંભણમં તેનો સામ્નો કર્યો પડ્યો છે. આવા સંચરના ઘસૂતી આ વચક તની લેગકિ જીદંગી ઉપર કેવી થીતઅસર કરે છે. સૌથી પહેલા સંકેતની ભષા ઘણા વધ જગત્તં શ્દેત સાંભળત લોકેમં જાણીતે ન હતી. સામનચપણે જો સાંભળવાવાળો તમથે મતિ ર હોય, સંધી હોય અથવા પથ્રે હોય જેને સાંભળવામં મુશકેલી પડતી હોય તે તે કદાર સંકેતની ભષા સમજશે. તે આ લોકેના સામજીક સથિતિમં ઝાવાની સંભવના કેટલી છે? સારે જ તેનો કોઈ અટલ જવાબ નથી. આ સંચરની બધને લીધે શૂઆતથી સાંભળવા વચક તની સાથેની ઠેઠકો મુશકેલ હોય છે અથવા સારુ કહી તે અશક્ય હોય છે. વજિતેય વચક તની મ્લાકાતની ગોઠવણ કરવી અથવા લેગકિ પથ્રુતી બેજા સાથે કરવી જેને સાંભળવામં ઠલીફ પડતી હોય અથવા ઠેઠ્ય હોય, કદાર કોઈ વાદ તે જાનગી વાત્થિતકથવાની આવડતઉપર આધરથિતવધે આમંતિ થતિકરે છે. તેછત ક ઠેઠ્યે વચક તની ક સાંભળત વજિતેય વચક તની મ્લાકાતની ગોઠવણ કરે જે સંકેતની ભષા ન વાપર્યે હોય, તે પછી સંકેતની ભષા કર્યે દુભષથિતો સૌથી વધરે મૈજુદ હોવો જોઈ. ક તી થીજી વચક તની મધ્યચથ્રી બફવાળો લેગકિ સંધ્યથખવા વષિ વાતે કરવી - કલ પના કર્યે! વી થીતખાજગી આ પથ્રુક થથિામં વ્લદિાન રડી જાય છે અને પથીણાં લેગકિ સંચરમં બધ આવે છે. આમંથી કોઈ પણ નહી, પણ થઈ શકે તેનો સંભેગ વજિતેય વચક તની મ્લાકાતની ગોઠવણ કરી તેના સાથેદાથે સંકેતની ભષા કેવી થીતવાપરવી તેશીખી નહી શકે અને આ વસ તુદણીવાદ થય છે.

ગતશીલતની નળ્ણાઈવાળા લોકે પણ વચક તની ના વવિધિસુમ્હનો પણ સમવેશ કરે છે. કેટલાક લોકે કૂબડી અથવા ચલણ ગાડી સથોસથો ફથવા મટે વાપરે છે. સ નાચુબ્દ ધ હાડકા અથવા સંચુક તપથસિ થિતને લીધે જચારે બેજો કૃતિ થિ પગ વાપરે છે, કાથકે તેનો પગ કાપી નાખ્યો છે અથવા તેનો જન મ હાથઅથવા પગ વીના થ્યો છે. જે લોકે પેડા ઉપર ચલતે ગાડીનો ઉપચોગ કરે છે, લકવાને કાથે જે હદ્ય હુમ્લા અથવા કથેડથ્રુ જુને ઈજા, સ નાચુ ને અથવા હાડકાની સથિતિ અથવા હાથપગ કાપવાથી થય છે. સામનચૂપમં વચક તની જે પેડા ઉપર ચલતે ગાડીનો ઉપચોગ કરે છે તે ઘણી વવિધિશાથથીક ચળત અનુભવે છે. જે લોકે તેની શાથથીક સંવેદનાને ખોવાની સાથેવચવહાર નથી કર્ય, ઘણુ કરીને આથમ્વાચક શથીથની સથિતિને ગોતે છે, જેમં સંભેગની પથ્રુતિમં તે ભગ લઈ શકે. વચક તની અપંગતની સથિતિ ઉપર નથિ ભ કરે છે, તેનો ભગીદાદ અપંગત, શાથથીક મ્વાદાની સાથે કદાર તેમેટી સમ્સચા હોય અથવા ન હોય. આજે છે, જચારે ક સશક તવચક તની લેગકિ આવેગોને સંધિતિ છે. ક ગતશીલત અસમ્થ થ વચક તિસાથે તેતણી કદાર આજુબજુમં ફરે છે અથવા તેના ભગીદાથના શથીથની બજુમં જે અથસપથસ આથમ્ની સથિતિ ઘણી વધી પથ્રુતિ ને મટે મળવે છે. તેરુંબ્ન, સ પથ્રુ શ, મૈખકિ લેગકિ સંધ્ય લાગિ - ચોનીનો સંભેગ અથવા મૈખકિ સંભેગ હોય. ક વચક ત તેના આથમ્વાચક પથસિ થિતિ જે મો છે તેના મટે વાટાઘાટ કરે છે.

સંપુથ્રુ ણ અથવા આખો લકવો દથેક વચક તિમટે થેડીક જુદી પથ્રુક થીયા છે, જે કદાર લેગકિ પથ્રુતિવખતેથય. આ સથિતિ સામનચ થીતજચારે હદ્યનો હુમ્લો આવે અથવા કથેડથ્રુ જુને ઈજા પહોરે તીચારે ઉભે થય છે. ઠલે ક મેટો મળ સાદમ્નો પડે છે જે લોકે શાથથીક સંધ્યથખે છે. ઘણીવાદ લોકે તેના શથીથને ફથીથી ળખાણ આપીને લેગકિત થખવા શીખે છે. આ સૌથી સાથે કુશળત છે જે સારૂ લાગવાના સ પથ્રુ શથી ખબ્લ પડે છે. કેટલાક લોકે જેની કથેડથ્રુ જુને ઈજા પહોરે છે, તેની ઈજાની મતિ થ ઉપર આધરથિત ક શાથથીક કામેતી તેજનાનો અનુભવ કર્યો વધરે સંભવતિનથી. આ ક તહિાસકિ ત્થિય છે કે સમજમં જનનેન ઈ થિયો અને કામેતી તેજનાના થૂપમં કામ્વાસનાને વ્દતે આપવાને કાથે મુદા ની ક વસિ ત્તસથી વ્તવે છે. કથેડથ્રુ જુની ઈજાવાળા લોકે ઘણીવાદ શાથથીક કામેતી તેજના કર્યવાની આવડતને ગુમવીને શાથથીક સુખ ભેગવવુ કેટલુ અઘરૂ છે તેવષિ બેલે છે. લોકે કહે છે કે જચારે તે તેના શથીથ સાથેવધુપથરિથિથય છે તીચારે તેની લેગકિતના સત્ત્વો ઉભ્યે વધે છે, જચારે શથીથના જુદાજુદા ભગોને તેઉતી તેજીતકરે છે. ભલે તેગળુ, કાન, હાથ સત્ત્વની ડીટી હોય અથવા સ પથ્રુ શથી પાથખી શકાય તેમી ઉતી તેજના પથ્રુકિ થીયા કર્યનાથી હોય, લોકે જુદીજુદી જાતના લકવાના હવાલો આપે છે. લેગકિત ઉતી તેજીતથ્યાનુ ભન થય, ભલે તેને શાથથીક કામેતી તેજના ન થય. લકવા સાથે કેટલાક લોકે ભલે તેની કામેતી તેજીક ભવના "મથમં પહોરે ગઈ છે", મ કહે, અને તે "મનસકિ કામેતી તેજના"ને વ્દલે "શાથથીક કામેતી તેજના" મળવે છે.

જચારે સંચર કદાર સાંભળવાવાળા અને દૃષ ઠનિ નુકશાન પહોચડેલા મટે વધરે મ્હત વનો છે, તીચારે લોકે ગતશીલતની ખામી સાથે વાજબે હસિ સા સાથેઆ બખ્તં પણ વહેવાદ કરે છે. આવડતથી લેગકિ ઈચ ણ અને તેની આથમ્વાળી સથિતિ મળવવા મટે ઠજોડ કર્યવી બ્હુ મુશકેલ છે, તેછત આ પથ્રુતિકથત પહેલા સાથે વાતછે કે તે તમથી અસમ્થ થ અને લેગકિત સંધિતિવાતે વષિ ચ કર્ય, જીવનની ઘટના હમ્શા આ પદ ધીથી નથી થી.